

VĖJARAUPIAI

UŽSIKRĖTIMO EIGA

- Vėjaraupiais užsikrečiama nuo sergančio žmogaus, jam kosint, čiaudint ar net kalbant.
- Galima užsikrėsti ir tiesiogiai per odą, liečiant bėrimus (tiek nuo sergančio vėjaraupiais, tiek nuo sergančio juostine pūsleline) ar netiesiogiai per pūslelių išskyromis suteptus daiktus.

GYDYMO BŪDAS:

- Skiriama niežulį slopinančių putų, tepalų ar kitų medikamentų.

- Rekomenduojama mažinti 38,5 °C ir aukštesnę temperatūrą.

- Pacientams, kurių imunitetas labai nusilpęs ar įtariamai nervų sistemos pažeidimai, gali būti skiriama antivirusinių vaistų.

SIMPTOMAI

- Pasireiškiantys simptomai gali priminti peršalimą: gali pasireikšti karščiavimas, silpnumas, bloga savijauta.

- Maždaug po 1 ar 2 dienų nuo ligos pradžios, išryškėja specifinis ligos simptomas – pūslelinis odos ir gleivinės bėrimas.

- Beria bangomis, kas 1–2 dienas, todėl viename plote galima pamatyti visų stadijų bėrimo elementus.

SVARBU!

VĖJARAUPIŲ SKIEPAIS
NEGALIMA SKIEPYTI:

- nėščiąjų;
- asmenų, kuriems neseniai buvo perpilta kraujo;
- asmenų, kuriems buvo skiriamas imunoglobulinas.

Šeimose, kuriose gyvena minėtieji asmenys, ypač svarbu pasiskiepyti kitiems nesirgusiems šeimos nariams.

PROFILAKTIKA

- Paskiepyti rekomenduojama visus nesirgusius vaikus, ypač tuos, kurie lanko darželius ir mokyklas, sergančius lėtinėmis ligomis, turinčius nusilpusią imuninę sistemą, taip pat suaugusiuosius, kurie slaugo ligonius ir nėra sirgę vėjaraupiais.
- Be skiepų svarbu laikytis rankų higienos taisyklių, reguliariai vėdinti patalpas bei valyti paviršius.
- Atsiradus vėjaraupiams būdingų simptomų (odos bėrimas, karščiavimas), rekomenduojama nedelsiant kreiptis į savo šeimos gydytoją.